

उदङ्मुखमुपावृत्तं समुद्रे स्नात्वोदङ्मुखतया प्रत्यावृत्तं ॥ १४ ॥ तस्य स्वसेवायोग्यत्वप्रदर्शनाय तिर्यग्योनिसेव्यत्वं तपोमहिमजं दर्शयति तन्मृक्षाइति ॥ १५ ॥ प्राप्त
माश्रममागतं ॥ १६ ॥ १७ ॥ ते रोम्णां वैकल्पं दृष्ट्वा नावगम्यते न प्रत्यभिज्ञायते भवानित्यर्थः ॥ वैकल्पमेवाह ॥ अग्निदग्धौताविव अतएवशरीरके अल्पेशरीरे प्राणा
श्वादिक्रमबलेऽपिते दग्धकल्पाः ॥ १८ ॥ अथ प्रत्यभिज्ञामूलामभिज्ञामाह गृध्राविति ॥ १९ ॥ अवितोज्ञातः गृह्णीतामगृह्णीतां ॥ २० ॥ किं कीदृशं व्याधिसमुत्था

अथपश्यामिदूरस्थमृषिंज्वलिततेजसां ॥ रुताभिषेकंदुर्धर्षमुपावृत्तमुदङ्मुखं ॥ १४ ॥ तन्मृक्षाः सृमराव्याघ्राः सिंहानानासरीसृपाः ॥ प
रिवार्योपगच्छन्ति दातारं प्राणिनो यथा ॥ १५ ॥ ततः प्राप्तमृषिं ज्ञात्वा तानि सत्वानि वै ययुः ॥ प्रविष्टे राजनियथा सर्वे सामात्यकंबलं ॥ १६ ॥
ऋषिस्तु दृष्ट्वा मांतुष्टः प्रविष्टश्चाश्रमं पुनः ॥ मुहूर्तमात्रान्निर्गम्य ततः कार्यमपृच्छत ॥ १७ ॥ सौम्यवैकल्पतां दृष्ट्वा रोम्णां तेनावगम्यते ॥
अग्निदग्धा विमौपक्षौ प्राणाश्वापिशरीरके ॥ १८ ॥ गृध्रौ द्वौ दृष्टपूर्वौ मेमातरि श्वसमौ जवे ॥ गृध्राणां चैव राजानौ भ्रातरौ कामरूपिणौ
॥ १९ ॥ ज्येष्ठोऽवितस्त्वं संपाते जटायुरनुजस्तव ॥ मानुषं रूपमास्थाय गृह्णीतां चरणौ मम ॥ २० ॥ किं ते व्याधिसमुत्थानं पक्षयोः पत
नं कथं ॥ दंडो वाऽयं धृतः केन सर्वमाख्याहि पृच्छतः ॥ २१ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
ततस्तद्धारुणं कर्म दुष्करं सहसा कृतं ॥ आचक्षे मुनेः सर्वं सूर्यानुगमनं तथा ॥ १ ॥ भगवन् व्रणयुक्तत्वाद्ब्रज्याचाकुलेन्द्रियः ॥ परिश्रां
तो न शक्नोमिव च न परिभाषितुं ॥ २ ॥ नमिति षष्ठीतत्पुरुषः ॥ अयं दंडः व्रणकरः प्रहारः केन धृतः केन कृतः ॥ २१ ॥ पुरमानः ॥ इति० रामा० वा० कि० षष्ठितमः
सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कतकरीत्या एकषष्टिः ॥ ६१ ॥ तद्धारुणं कर्म इंद्रेण युद्धरूपं अनेन दुष्करं सहसा दर्पात्कृतं प्रथममाचक्षे ॥ तथा तदनंतरकृतं सू
र्यानुगमनं सर्वं प्रकृतविध्यपतनप्रयोजनत्वेनाचक्षे ॥ १ ॥ तदेवाह भगवन्निति ॥ व्रणयुक्तत्वादिन्द्रियुद्धे वज्रप्रहारजव्रणयुक्तत्वात् परिश्रांतस्तथापक्षनाशफलकानुचि
तकर्मकरणजलज्जयाआकुलितेन्द्रियश्चाहं प्रतिभाषितुं सम्यगुत्तरं दातुं न शक्नोमि तथापि कथंचिद्वीमीति शेषः ॥ २ ॥